

Előfizetési árak

Egész évre 5 frt — kr.
Fél " 2 frt 50 kr.
Negyed " 1 frt 25 kr.
Tanulóknak egy évre 3 frt — kr.

Hirdetések

a legutánjábanban számítottak.

B A J A

vegyes tartalmu hetilap

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:

Rochus-utca 42. szám.

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdá-jába küldendők.

Megjelen minden vasárnap.

Egyes szám ára 8 kr.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Baja város törvényhatóságának közgyűlése

1883. szeptember 13.

Elnökö főispán úr elűtán 1/2 4 órákor a közgyűlést megnyitván, dicsérel-eg emlékszik meg a város polgármáráról, mely tekintettel a több helyütt felmerült zsidó elleni izgatásokra, a polgárok nyugalmát egy pillanatra sem zavarta meg, így a város jó hírnevét minden megővta; felhivta a bizottság nyolc tagját, hogy körükben oda hatni sziveskedjenek, miszerint az eddig megörözött nyugalom meg ne háborítottassék. Örömmel említi fel továbbá azon örömdetes eseményt, mely a felséges királyi házat érte a fenséges trónörökös leány gyermekének születése által; végül tudatja, miszerint ő felsége a király, octóberhó 14. 15. 16. napjain látogatásával szerencsételti Szedeg városát, mely alkalomból számos törvényhatóság küldöttségét meneszt Szedegre, hogy alkalvóló hódolatát mutassa be, ajánlván, hogy Baja város is képviseltesse magát.

Cserba Ferenc biz. tag, főispán urnak ezen jelentése alapján indítványozza, miszerint mondja ki a közgyűlést, hogy küldöttség által képviselteti magát, alkalvóló hódolatának bemutatása céljából ajánlja, hogy főispán úr vezetés alatt Drescher Ede, Dr. Ivánovits Pál, Szutrély Lipót és Tury Mátvás urak ezen kiküldetésre felkéréssek.

Drescher Ede hozzájárul az indítványozáshoz, s azt egyhangu elfogadásra ajánlja, mire a közgyűlés azt egyhangu lag elfogadta.

A segédtanári állomásnak betöltése. Főispán úr felhivta a közgyűlést, hogy a kijelölő választmányba 3 tagot válasszon, minek megtörténte után főispán úr 3 tagot nevezett ki, s a kijelölés megejtéseig az ülést felfüggeszti.

A kijelölés megtörténte, értesíti főispán úr a közgyűlést, hogy egy fo-

lyamodvány érkezett be, s miután folyamodó Mihályi Ferencz keelő képzettségű, a megválasztásra ajánlatik, mire nevezett egyhangulag megválasztott.

A végrehajtói állomás betöltéséről kijelöltettek Szaday Kálmán, Kanyó Ákos és Vanicsék János. Bajai Péter indítványára, miután 20 tag névszerinti szavazást kért, az elrendeltett, a szavazatok beadatván összeszámláltak, 57 szavazat közül Szaday Kálmánra 37, Kanyó Ákosra 12, Vanicsék Jánosra 6, összesen 2 adatván be, mire főispán úr kijelentette, hogy Szaday Kálmán szótöbbséggel végrehajtónak megválasztott.

Olvasottat Barasits József árvászeki ügyészek lemondása, melyben a lemondás okálul azt hozza fel, miszerint az ügyészi teendők nagy mennyisége, a felelősség súlya nem áll arányban az anyagi javadalmazzal, lévén fizetése 600 frt; (Megjegyezzük itt, hogy az utolsó tisztújítás alkalmával kortesfogásként lett egy ügyészi állomás kettőbe osztva.) Dr. Ivánovits Pál kiemeli Barasits úr érdemét, mely sajnálattal említi fel, hogy oly kiváló képességű, szorgalmas, munkás tisztviselő hagyja el a közzolgálatot, indítványozza, hogy a lemondás ne fogadtassék el. Kiegerl János a lemondást elfogadja, Milassin Zsigmond szintén sajnálattal emlékszik meg, lemondónak munkásságát nagyrabecsüli, s hogy a közgyűlés elismerést fejezhesse ki tett működéséről, az iratok átvételére a tanácsot kéri utasítani azzal, hogy jelentésük a jövő közgyűlésre adja be. Cserba Ferencz biz. tag előadja, hogy rég érezzük hiányosságát az ügyészi állomások ilyen szervezése körül, s ha a baj okát kutatjuk, azt találjuk, hogy két ügyésze van a városnak, s mindkettő elégedetlen. Ha a bajt orvoslani akarjuk, az oknál kell azt megkezdeni, mert így se tisztviselő, se ügyvéd-féle állapotra nem igen akad buzgó vállalkozó, indítványozza, hogy a szabályrendelet újból vétecsék megvizsgá-

lás alá, addig a lemondás felett határozat ne hozassék. Dr. Ladányi Mór a lemondást elfogadja, párhuzamba állítja, hogy orvosa meg három van a városnak, 600, 500 és 200 frt fizetéssel, így azok sem élhetnek meg. Tury Mátvás ügyész, csupán arra tesz megjegyzést, hogy ő nem hajlandó eddigi fizetése mellett az árvászeki ügyészi teendőket is végezni, kéri a közgyűlést, hogy helyettesítési díjat adjon.

A közgyűlés elfogadja Barasits József lemondását, de az ügyészi állomásokra nézve a jogügyi bizottságot hivja fel véleményre adásra.

Olvasottat Barasits József indítvány, hogy Istvánmegyének Baja városával leendő törvényes egyesítése végett a miniszteriumhoz felterjesztés intéztesék, felemlíti indítványában, hogy a cs. k. kormányzat által rendeltileg Bajához csatolottat ugyan Istvánmege, ez azonban törvény által becsikkelve nincs. Az indítvány elfogadtatott.

A Dunaszekes és Baja közt létesítendő országút kiépítése tárgyában a kormányhoz felterjesztés intéztek.

Özv. Glück Mártonné nyugdíja 200 frtban állapítatik meg.

Tűzrendőri szabályrendelet 30 nap közzsemlére tétetik ki, úgy a közzvägő-hidra vonatkozó tervezet is, valamint az ebédhöz meggátálása céljából hozott szabályzat.

Árvászeki külső ülnökökkel megválasztattak: Szutrély L'pót, Kósa Ádám, Milassin Zsig, Hesser Gyula, Latinovits János és Bodrogi Gyula ügyvédek.

Több, kevésbé jelentékeny ügy után, a sörregale kiadatlása idézett elő némi vitát, mire a közgyűlés annak házi kezelését rendelte el.

Legérdekesebb, de zárvarosságánál fogva leghosszadalmasabb volt az utca világítás kérdése, s habár általános volt a bibliai mondas, legyen világosság, mégis megmaradt a régi c z o p f,

8 hónapon keresztül les tehát petroleum lámpa, négyben azonban sötétség. A hosszúra nyult vitában többen szözláltak fel.

A bácsmegegyei női kézműipar-kiallítás jury-bizottsága

e hó 6-án tartott értekezletén a következő kiállítók munkáit tün-tette ki díszközzel 1650 kiállító között:

Arany díszokmányt nyertek:

Mayer Vilma, Andrész Mari, Atanackovic Emilia, Aradszky Emma, Bari zárdá, Bieber Gizella, Barta Zsófia, Birnbaum Róza, Beck Arabella, Barthol Stefánia, Berics Lenke, Czerlenyák Rozina, Dominics Vilma, Deutsch Kótfányi Teréz, Della Vedella Gizella Deutch Ilonka, Esztergany Borbála, Eremin György, Engelené, Fischer N. Fúr Sarolta, Ferenczy Józsefné, Gombos Bélané, Györgyevics Alexandrá, Goldberger Klára, Gall Gizella, Gertinger Erzsike, Gráf Nikázné, Gannis Berta (?), Grünfeld Julia, Hennebergné, Hameder Vilma, Hemberger Matild, Hammersmed Hipp Ilona, Haag Eleonóra, Horváth Erzsike, Hovegy névörek, Ivánovics Anna, Iklódy Irma, Jorgovicsné, Jusics Terka Kósa Károlyné, Kalapsza Izabella, Kukula Hermin, Kopp Etelka, Kompost Anna, Könyö Mari, dr. Kronicsné, Király Margit, Kóhutné, Kaufmann Ernesztina, Kohlenberger Katalin, Kanyó Berta, Karakavics Olga és Mariska, Késárnyó Bélané, Nitschner Janka Neuhauer Malvin, és Zsófia, Novák Györgyevics, Lujanovics Natália, Lovich Aranka, Lippert Antalné, Leszczynski Mária, Lemberger Rachel, Lánckor Antalné, Mikosevics Mariska, Mihajlovics Ika, Mihálovics Anna, Milassin Ilona, Mogan Zsófia, Merstetter Julcsa és Mária, Müller Eleonóra, Oppenlander Benkó A. dr. Pávlóvics Simonné, Popovics Daphnia, Parcesitics Fanni, Paukovics Georgine, Pecusics Zsida, Resznoványi T. R. Radányi Gizella, Ravica Mária, Sztipics Mária, Szemöz Gyulané, Szabadkai tanitónő képezde Szabadkai polgári leányiskola, Spitzer Klára Schilling Berta, Schleszer Johanna, Schönthal Ottilia, Sztruhákné, Spitzer Anna, Schönthal Luiza, Schusterics Mária, Schram Ró-

TARCSA.

Szegény Ilona néni!

(Elbeszélés.)

Irtá: DREISZIGER FERENCZ.

(Folytatás.)

Gedőy azonnal a tegnapi találkozására vitte át a beszédet, mi Iliként nem épen kellemesen érinté. De oly ügyesen tudta igazolni tegnapi fellépését t. i. hogy az egész, Ivánnal szemben, csak iskolatársi tréfa volt; s ő nem gondolta meg annak komolybaj következményeit.

Tudta azt jól Gedőy, hogy mivel lehet gyűlöletét eloszlatni: beszédét Ivánra vivén át, magasztalni kezdte őt. — Mellyik nő az, ki, ha kedvesét magasztalja valaki, nem hallgatja azt szívesen?

Ikával is úgy történt.

Gedőy látván beszédének hatását, jó ideig csevegett Ilonkával s az elhallgatta őt soká.

Gedőy jött ezután gyakran és Ika szívesen hallgatta beszédét, habár, ugyesen átvitete is Gedőy másra a beszéd fonálát, sőt ilyenkor csak vele volt elfoglalva.

— Hogy Ilonka csak azért hallgatte-e Gedőyt, mivel néha, Ivánt magasztalta, vagy másért; ki tudná azt megmondani? Ki lát a női szívek rejtekebe? Senki! . . .

Tarcsai Iván pedig élt, mint akinek szívébe a féltékenységek rossz szelleme belváltva égető sebeket okozó körmeit; s azoktól megszabadulni bármennyire igyekszik is, nem tud. Szív sebei étek s nem talált rájuk

irt, habár Ilonka levelei gyakorta jöttek is, de azok már nem tudták kinjait enyhíteni. Hja! olyan a féltékenységek! Valakit szerelmében megigatni sokkal könnyebb, mint a szerelmes féltékenységét szívöböl kiadni.

Pedig Ilonka még mindig szerette Ivánt. Szerette őt a legbensőbb, legtisztább szerelmmel.

Gedőy még tette látogatásait s Ika szívesen beszélt vele.

Iván sokszor el-elgondolkozott szerelme felett. Elgondolta, hogy őt eddig egy szerette igazán s annak az egynek megvallotta szerelmét s az most kaczag felette. De ilyenkor mindig védelmére kell likának, hogy még sem esalhatta őt meg; hiszen ismerte őt tiszta szívet már gyermekébe óta! És Gedőy mindig ellene tört. Ismerte annak aljas gyűlöletét irányában.

Egyszer épen így ült elgondolkozva s erősen feltette magában, hogy megkéri Ika kezét, legalább megismeri Ika valódi szerelmét s meggátolja Gedőy tolokadásait.

És elhatározta magát a lépés megtételére. Erre kopogás hallik ajtaján.

— Tessék! mondá zavartan.

Mire az öreg Endrei lépett be.

— Servus kedves Iván! Nem is ismerés már bennünket? Felénk se jösz! Pakolj s jöjj velem azonnal! mondá jó kedvel az öreg.

— Epen most gondolkoztam a felett kedves Gerő bácsi!

— Anná jöb tehát jöjj azonnal.

— Igen szívesen.

— Ugy, ugy! Ném meg a szomszéd erdészéket hívni ment. Legalább egyszer jól mulatunk.

Még egypár szót szözltek, mire Iván készen lett, s utnak indultak.

A koesi egyhangu zörgése közt eszébe jutott megkérdezni Endreinek Ivántól, hogy mi ok lehetett, mi őt arra késztette, hogy hozzá menjen s miért mondá oly zavartan.

Iván habozott. Most látta csak, hogy mily nagy a feladat red nézve Ika kezét megkérni. De Iván akarat-erős férfi volt s így tudott magán uralkodni.

Elmondá, hogy Ika kezét volt szándéka megkérni.

Endrei, habár szeretett ilyen felől gondolkozni, mivel ismerte Ivánt, mégis mindent várt, csak ezt nem.

— Jó! kedves Iván, csak Ilonka adja beleegyezését! mondá Endrei.

A koesi haladt tovább-tovább Amint Endrei és neje elhagyták a lakot, kis idő multán Gedőy ment Ilonkához s ott maradt mindaddig, míg Ivánt nem látta jönni Endreivel. Akkor kijött Ilonka szobájából s egyenesen a jövök felé tartott.

Ika izgatottan nézett Gedőy után. Sze-meit keble bulámzott s nézte mig csak el nem tnt az erdő sűrűjében.

Gedőy pedig megállt a jövök előtt s pár szót szözl Ivánhoz.

— Hogy vagy Iván? Miért nem nőszel meg? vén legény vagy már! mondá cynikusan.

De Iván nem akart, vagy ép nem tudott felelni Gedőynek. Haem, mint villám cikkkázott agyán keresztül, hogy mit keresett itt Gedőy Emil, miért néz úgy utána Ika alakából; anyja sincs otthon s mégis elfogadta Oh Ika! Ika!

Vége megrékezett a ház elé, épen midőn Enerei neje leszállt a kocsirol a vendégekkel.

Ika nem jött mint máskor, eléjük. — Felkeresték őt.

Értékente nem mert találkozni Ivánával s az a kézzsoritás inkább az izgatottságtól, mint a benső örömtől volt annyira bevas.

Iván teljesen le volt verve. De mivel Endreinek megmondta szándékát, tehát nem árulhatta el gyanuját Ika iránt.

Kevés időre ünnepelesen mekkerte atyjától Ilonka kezét.

Endrei Ilonkára utalt.

Ilonka megkövültén, megbeszédési látszó szemekkel állt a szoba közepén. Szölni nem tudott. Nem tudott semmit környezetről. Iszonyú gondolatok vívódhattak agyában.

Néma esend volt a szobában. És esend oly kinossá tette Ivánnak amúgy is borzasztó állapotát.

— Bocsánat! Séta-pálcám feledém itt! Ajánlom magamat! Mondá Gedőy, ki gyorsan benyitván az ajtót, Ilikára egy mély pillantást vetett s aztán eltávozott.

Ika megröndült e tekintetöböl.

Szemeit, a megsemmisüléshez közel álló Ivánra veté.

— Iván! Megbocsátás nekem ugy-e? De nem teszem soha! Oh! Iván! Nem! Nem! Ezzel kitará karjait és Iván felé akarván irányozni lépteit, lerogyott. Előtte fordult egyet a terem. Elsötörtöt elvált minden.

— Gedőy! Alávaló! Boszúm kiolthatlan Oh Ika! mondá keserű Iván és észrevétlenül távozott.

csak úgy járták, hogy az Uristen is gyönyörködött bennök.

És van-e zsebb a magyar táncnál, kivált mikor Csik Pali járja kedvesével a Képek Rózsijával? A többi tánczos is mind félre állottak, hogy lássák, bámulják őket.

Hetykén is járta Csik Pali, a dereka csak úgy feszült, kalapja félre volt csapva, szeme mámorosan nézett körül párpárja, s karjával odaszorította szívét, míg lábai csak úgy szeltek a szép figurákat, közbe-közbe leendőit lobogtatta és egy: „Tyuhaj!” kiáltott.

Rózsai pedig csak szendén táncolt, körül szép fejét Palija vállára hajtva. Egy idegen ur is, ki most érkezett meg, ott felejtette szeméit a tánczó páron. A hegedű elhallgatott.

Az idegen ur azonban egy tizes pengőt dobott a cigányok és oda kiáltott: „Huzd rá cigány, hadd mulassak én is egyszer a kedvemre!”

Huzott is a cigány: a tizes éggett a markában, a tűz átterjedt vonójába s hurjaiba és olyan tűzes magyar nótát huzott, hogy a sötétben szundító anyó is utána billegette a fejét.

Az idegen odament Rózsához és tánczra kérte őt. A leány először bámult, aztán mosolygott és végre engedett...

Az idegen szépen tánczolt, de nem oly tüzesen, mint a parasztleány szokta. Csik Pali csak nézte haragvó szemekkel, hogy hajol oda az idegen Rózsai füléhez folytonosan sugdosva és hogy mosolygott mindezekre Rózsai.

Miért mosolygott Rózsai? ... Az idegen fülébe sugta hogy a gyaly, hogy ő szereti, imádja; igéri neki a csillagokat az égről, a mennyországot, ha követi őt. Rózsai mindezekre mosolygott. A fiatal idegen türelmét veszté. Kis libácskának tartotta a leányt és szemtellenül kezdte magát viselni.

„Ugyan edes lelkem, nem adna egy csókot?” „Micsoda? Egy csókot? Még a tisztelőd urnamek adok! felelt Rózsai és nevettek.

„De ha tíz pengőt adok érte?” „Az ám! Nem vagyok én portékás zsidó. És ha az ur játszani akar, menjen ural dánához, de a becsületese leány bocsületit hagyja békén. Aláz” szolgálja.”

Rózsai ki akart szólni karjából, de az idegen átkarolta derekát és megcsókolta őt.

„Ha te nem adsz, akkor veszek én!” A szegény rózsapirosra festé a leány arczát, szóltanul, szemléstíve állt. A csók elcsattan, hangja fülkébe szállt. Senki nem tudta, vajjon, ki adta a csókot, az idegen-e vagy Rózsai?

Csik Pali azonnal ott termett és amit Rózsait elpirulva és szemléstíve állni látta, őt gondolta vétkesnek.

„Rózsai, hát ez a te hűséged? Mondd, miért csókolat meg ezt az urat?” Rózsai nem felelt.

„Nem szólsz? Tehát mégis igaz, amit köröskörül sugnak? Te adtad azt a csattanó csókot? Ez a csók bemocsokolta szivedet!”

A leány keble lázasan lihegett, arczáról a rózsák eltűntek s lilimok jöttek helyébe.

„Milyen jusson kérdez kend engemet?” Felesége vagyok e kendnek vagy mije?

Kendnek semmi köze én hozzám. Hiaszen tom én mit csinálók. Megcsókoltam hát, s ha nem tetszik, visszavetheti a csókot ettől az urtól!

„Annira vagyunk, no várj te, te — Szavait egyik keze kísérté és a pofon éggett Rózsai arczán. Rózsai egyet kiáltott és összerogyott.

Most az idegen lépett elő és megragadta Csik Pali karját.

„Vissza, alávaló, merd őt bántani többet. Ezért kaloksz.”

„Mit az ur még mer itten parancsolgatni?”

„Hej! korcsmáros, küldjön pandurokért!”

Nemsokára három pandur lépett a korcsmába.

Megkötözték Csik Palit és elvitték.

Este volt.

A Lévi zsidó küszült utazni. Pünkösöd közeledett s akkorra sokat kellett bevásárolni.

Már úgy 10 óra felé Csömörből jó messze volt, midőn egy leányt látott az uton haladni Pest felé. A leányt a kocsi eldéri.

„Ugyan edes Lévi ur, vegyen föl a kocsiira. Elfáradtam, már nem bírom tovább.”

„Maga az a Rózsai? Ifjút mi csinálk itt?”

Elszöktem hazulról, mert a falu szája rám jár.

De, Lévi ur, vegyen már föl, alig állok már a lábamon!”

„Nem veszem én fel, még száz pengő sem. Maj' adná nekem a Kepe ur! Menjén inkább haza jobb lesz.” méltatlankodott a Lévi zsidó s ostora olyat vágott a lovak közé, hogy azok ijelten vágattak a kocsiával.

Rózsai könyörgött utána, hogy vegye kocsijára. De Lévi bedugta fületit Rózsai nézett a kocsi után; remélte, hogy majd a kéz vagy ostor int neki, hogy fölülhet. De hiába!

Mikor már szeme nem járhatott a kocsi után, odaiult az ut szélére és sirt csendesen. Kényei égteké arczát, égteké lelkét; felbomlott éhjáról játszott a szello, közel bokorhol vigasztalta a fülénélre dala Sokáig sirt, kényei folytak, mégsem törtülte te azokat. A résztvevő szello lecsókolta arczától. Végre fölkielt útját folytatni. Az ut vezetete mind közelebb Pest felé, de egy félóra múlva olyan fáradt volt, hogy le kellett ülnie. A fáradtságához szegődött az álom.

Rózsai a homályban tovább indult, hogy keressen magának egy alvóhelyet. Talált is. Egy gríasi vén fa alá feküdt és el is aludt.

Te, enyhe szello, lengj körülre és sugj fülébe szép álmokat, te vén, orsz, fá, véd meg alvó vendégedet; ti levelek hulljatok alá, lassan, csendesen és takarjátok be őt, takarjátok el őt az emberi szemek elől.

Most előjött az új királya, a hold, s mélán nézett le a földre. Tekintete eltévedt a vén tölgy lábához és bámulta az alvó szép leányt.

Lasu kocszörgést hallott, hintó jött a csömöri uton. Amint a tölgy felé jöttek, a kocsi önkéntelenül megállította a lovakat.

Az ur kitékintett az ablakon. Ugyanez volt a kit tánczóit láttunk Rózsival a csömöri csárdában.

„Az eborhatát, minek állsz meg itt az ut közepén?”

„Nagyságos ur! Itten fegszik egy leány. Nem tudom alva-e vagy halva!”

A nagyságos ur leszállott, a kíváncsiság úzte.

Nyomban megismerte Rózsait. Halk parancsnak engedelmességre, a kocsi és az inas vigyázva emelték fel az alvó leányt és a kocsiába helyezték el.

Midőn a nagyságos ur beült, egy jalkiáltás reszekedett a levegőben.

„Hajts tovább! Gyorsan!” kiáltott az ur és becsapta erősen a hintó ajtaját.

A kocsi a lovak közé vágott és a hintó röpült mint a szélvész Pest felé... (Vége. köv.)

Közgazdaság.

Budapesti értéktársaság. (Koritz Antal és társa, bank- és váltóház jelentése.) Budapest, szept. 7.

Az áreskökenés e héten egy lépéssel előbb haladt, mert az aggodalmat keltő felhők, melyek a múlt napokban a láthatáron felmerültek, összebontnyorsultak. A zalai zavargásokhoz és a horvát vizslázhoz hozzájárultak a kedvezőtlen politikai hírek. Orosz határerődítéskéről, csapottszerpontosításokról beszéltek, Bismarck herceggel találkozását Kálnoky gróffal, a porosz hadügyminister értekezését a kancellárral, bár hivatalosan azt híresztelték róla, hogy a béke biztosítására irányozták, éppen nem tekintették a béke zálogát s így többféle körülmény működött közre, hogy a hisse, mely mára a múlt héten teljes örvényre jutott, tovább fejlődjék. Végeredményében tehát az egész vonalon általános áreskökenés mutatkozik. Magában véve ez nem szokatlan jelenség. Máskor is megtörtént, talán nagyobb mértékben is, de agasztó azan ok, mely a jelenlegi viszonyokat

előidézte. A magyar állampapírok a külföldi tőzsdéken igen nagy mennyiségben kerültek kinalatra és e körülmény természetesen erősen lenyomta árfoalyukat. Magyar aranyjárdék és magyar papírjárdék két százalékkal estek az utóbbi két hét alatt és e mellett figyelembe vevendő, amit már előző jelentésünkben is hangsúlyoztunk, hogy a Rothschild konzortium erősen egykezett tartani a magyar állampapírok cursusát, mert hiszen ez érdekében áll. Ha ez nem lenne, ki tudja, mily nagy volna a magyar rente áreskökenése. A conversióról egyelőre senki sem beszél, letűnt a napirendről s még az a hír is, hogy a Rothschild-konzortium tagjai legközelebb Bérsbe jönnek értekezni, csak arra szolgáltatott alkalmat, hogy azt mondják miszerint a renteconversió jelenleg kiviheteltségéről fognak tanácskozni. Roppant nagy az a kár, melyet a magyarországi és horvátországi események nekünk okoztak s valóban legfőbb ideje, hogy erőlyesen hozzálassanak a rend helyreállításához és a kedélyek megnyugtatósához. Állampapírjaink elég, vesztésesé szenvedtek a hitelviszonyok előggé sft utulságosan megrendültek s ennek tovább fejlődnie nem szabad. Hiszünk, hogy a tőzsdén sem tarthat soká ez az állapot, mert épen a szokatlannul alacsony árfoalyomkoknak okvetlenül fel kell kelteniük az élnekbebb vételkedvet és ezzel a szilárdabb irányzatot. A vásárlásra a jelenlegi árfoalyomkok önkényt buzdítanak. A részleteknél megemlítjük, hogy a forgalom korlátolt volt és az üzlet jobbára csak hitelrésvényekre és rentére szorított.

A mult heti és márfolyamok közti különbségeit kintűnteti az alanti táblázat:

	aug. 31.	szep. 7.
magy. hitelrésvény.	293.75	287.25
— „ — — — — —	298.70	298.70
4%-os magy. aranyjár.	87.80	86.40
6%-os magy. aranyjár.	119.65	119.45
5%-os — papírjár.	86.50	85.15
oszt. magy. állam vasut	319.25	320.—
magy. létszám. bank	91.—	89.75
— diorsjorsj	113.50	112.75
tízaj. sorsjegy	110.25	109.50
cs. kir. arany	6.65	6.66
Napoleon-dér	9.49	9.50
válto Londonra	119.80	120.10
— Párisra	47.25	47.35
— Berlinre	58.50	58.55

AZ ELSŐ CS. KIR.

DUNA-GÖZHAJÓZÁSI TÁRSULAT

pósta- és személyszállítás hajóinál

ME NETRENDJE.

Érvényes 1883. jún. 17-től további intézkedésig.

Posta-hajók:

Bajáról Mohácsra és Zimonyra: naponként reggeli 7 órákor.

Bajáról Budapestre: mindennap reggeli 4 órákor.

Személyszállító hajók:

Bajáról Budapestre: naponként délbe 12 órákor.

Bajáról Mohácsra: naponta esti 8 órákor.

Üzleti tudósítás.

Baján, 1883 szeptember 12-én

Buza új 9.35

Zab új 5.90

Árpa 6.70

Rozs új 7.—

Kukoricza 6.30

Kéles 6.65

Bab. 9.30

Az árak 100 kilogr. után.

Felölös szerkesztő: Főmunkatárs: Cserba Ferenc. dr. Devich László.

Csak 12 frtba kerül egy tíveg dugaszoló-gép. Krausz & Co. cs. kir. szabá-

dalmazott gépgyárából Bécs (Währing). Ezen gép igen szolid szerkezettű (vas és fém)

kisebb és nagyobb ivergek dugaszolására alkalmasak bor, palacsörkeresedések, háztartáshoz és vendéglőknek; továbbá

szállítható kávépörkölő szabadban, valamint zárt helyiségben felállítható, tüzelhető bármíno fűtőanyaggal.

Ára 40 frttól 65 frtg, ajánlatik KRAUSZ & Co. cs. kir. szab. gépgyára által Bécs (Währing).

4662. tk. 1883. sz.

Árverési hirdetés!

A bajai kir. járásbírósa mint telekkölyvi hatóság részéről **Róth Ignác** b. almai lakos, mint br. Rudits József meghatalmazottja végrehajtató kérelme folytán **Lorbach István** kunbajai lakos, végrehajtás szenvedő ellen a végrehajtási árverés 724 frt tőke, ennek 1870. évi novemberből 1-ső napjától járó 6% kamatai, és összesen 88 frt 13 kr eddigi, valamint 1 frt 90 kr jelenlegi és a még felmerülő költségek kielégítése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144. és 146. §-a értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén lévő a kunbajai község 109. sz. tjkben foglalt Lorbach István és neje sz. Heigle Anna Mária közös nevén álló a kunbajai 109. sz. tjkben foglalt. A. I. a. 111. br. sz. 97 ö. i. sz. házból Lorbach Istvánt megillélt o. é. 425 frtra becsült fele részre nézve a végrehajtási árverés ezenem elrendeltetik és annak Kunbajai község előjártsága házából leendő megtartására határidőül **1883. évi novemberből 23-ik napjának délutáni 3 órája** kitűztek, mely alkalommal a jelzett ingatlan a kikülfálti áron alul is eladati fog.

Kikülfálti ár a fennebb kitett becsár. Árverezni kívánok tartoznak az ingatlan becsárána 10%-kát készpénzben vagy oवादékképes papírban a kikülfáltó kezéhez letenni.

A kir. bíróság mint tkkvi hatóság. Baján, 1883. augusztus 12-én.

Szondy, helyettes járásbíró.

Marchal J. szálloda

az „ANGOL KIRÁLYNÉ”-hoz

BUDAPESTEN.

Ezen a legjobb régi hírnékű

örvendő szálloda a gözhajó állomások közvetlen közelében Budapest legzisebb, dus közlekedéssel bírő részében fekszik, 160 minden kényelemmel berendezett szobával, és társalgó termekkel, 1 frttól fölfelé — rendelkezik; ismeretes kitünő étkeket, kávét és válogatot italokat szolgál, mérsékelt árak mellett.

Féldás tisztaság, figyelmes, pontos kiszolgáltatás a személyes vezetése alatt.

MARCHAL JÓZSEF.

Értesítés!

Alulírott van szerencsém a n. é. közönség becses tudásának juttatni, miszerint itt helyben, szakadás-utca — sz. a. Dobry-féle házban egy

mű-szövő-üzletet

rendeztem be, s elvállalok minden e szakba vágó munkákat, valamint a legjobb minőségű (hazai gyártmány) és a leguabb divatu damask asztalterítők, törülközők, szálvetők stb. kaphatók a lehető jutányos árakon.

Vidéki megrendelések a legrovidebb idő alatt eszközöltetnek.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve, vagyok

tisztelettel

Hartman Zsigmond,

mű-szövő.

leguabb rendszer szerint, kis

törteget foglalnak el, kétszer annyit préselnek, mint az asztalok, könnyű kezeseknek, szállás és tartós szerkezetűek, kielégítetlen mindenféle nagyágban vagy nagy mint nagyobb használatra. — Elismerő-bizonyítványok 1000-nél több ajálkóról. Rájok és árak kívánatra ingyen és bérmentve.

Szótömlők

leguabb szerkezetűek.

Időjekorain megrendelés kívánatos.

Ph. Mayfarth & Co. Bécsben,

II. Fraterstrasse 66.

Gyár: Frankfurt a/M.

Nyomatványok 25% -al olcsóbban készítettnek, mint bárhol

Nánay Lajos KÖNYVNYOMDÁJA

Baján, „Bódóg” tér, Scheibner-féle ház,
elvéllal mindennemű

önálló munkák, röpiratok, táblázatok,
körlevelek,

esketési-, eljegyzési- és névjegyek,

váltók, meghatalmazások és kötelevények,

számlák, gyászjelentések,

**falragaszok, árjegyzékek
és részvények**

pontos és izléses elkészítést a legjutányosabb árak mellett.

Ugyanítt kapható mindennemű

NYOMTATVÁNY

ügyletek és községek részére

Nyomatványok 25% -al olcsóbban készítettnek, mint bárhol

Wiese és Társa,

es. kir. szab. pénzszekrény-gyárosok.

Bécs, BUDAPEST, Prága.

Fiók-raktár: Budapest, sugárút 2. sz. (Froncière palota),

ajánlják az ismert s kitűnő gyártmányu tűzmentes és betörés elleni biztos

PÉNZ-SZEKRÉNYEIT,

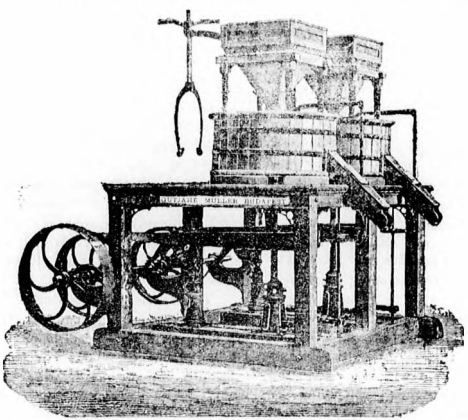
kéziszekrényeit, másolósajtóit és műzárjait
a legnagyobb választékban a legjutányosabb árakon.

Képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

NB. Minden félreértés kikerülése végett kérjük a n. é. közön-
seget cégünket, mely már több mint 20 év óta fennáll, a hason, de sok-
kal később keletkezett (Wiese TIVADAR és Társa) céggel össze nem
éveszteni.

**MATTONI-FÉLE
GIESSHÜBLER**
legtisztább égyenes
SÁVANYU-KÚT
legjobb Asztali-és üdítő ital,
kittő hatásának bizonyult köhögéset, gege bajoknál,
gyomor-és hólyag hurutnál.
ÉDECESEK (az emésztés elősegítésére).
Mattoni Henrik, Karlsbadban (Csehország).

GUTJAHR és MÜLLER BUDAPESTEN.
Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár
a Margithidközelében.
Ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat mint:

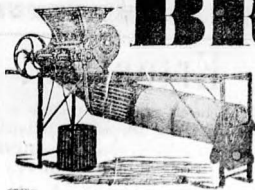
- Trieurök gazdaság számára:**
- Járgány-cseplőgépek,
 - Szelelő rosták,
 - Kukorica morzsolók,
 - Szeleskavók,
 - Borsajtók.
- Különlégességek malmok szá-
mára:**
- Dupla malmok,
 - Malom trieurhengerek,
 - Galona osztályzó-hengerek,
 - Koptató gépek,
- Daraválasztó gépek,
Tarárok, Detacherök.
Malom alkatrészek u. mint:**
- Transmissiók,
 - Szjkkerek.
- Rosta lemezek:**
- Cseplőgép rosták,
 - Lisztenger sziták,
 - Koptató lemezek,
 - Ráspoly lemezek,
s. t. b.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

BROGLE JOZSEF

gép- és rostalemez-gyára

BUDAPEST gyár: külső váci-út.
Raktár: váci-körút 68.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon
kittüntetett

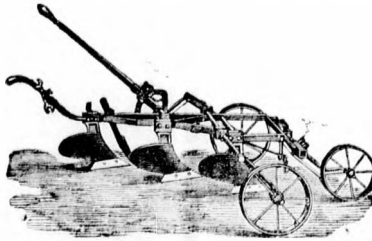
Trieur-jeit

váltható szitákkal.

Gabona tisztító-rostákat.

Tengeri-morzsolókat.

Lyukasított és hasított lemezeket,
malmok, meheszeti és techni-
kai ezélokra

járgány-cseplőgépeket

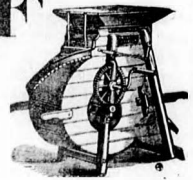
Továbbá e téren a legujabbat:

SCHMID H. szabadalmazott nemzeti rostát,

1882. augusztus 3-án 17,567 sz. alatt szabadalmazva mint egyedüli jogosított gyártója Nagysága: 4' 4" magas és 2' 4" széles, súlya 50 kiló, ára 55 ftt.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Ügynökség és raktár B a j á n : **Grosz Henrik és társánál** főuteza, 275. szám.

szabadalmazott

hármás ekéket

közönséges és acéll ekéket

cseplőgép - lemezsztákat

gözeséplő és járgánycseplőkhöz.

és minden egyéb gazdasági
gépeket.